

1 Op, thi dagen nu frembryder,
Som den hele verden fryder!
Op, thi nådens gyldne år
Frem med lys og glæde går,
Som de gamle før så såre
Ventede med Længsels Taare!
Halleluja, Halleluja!

2. Tiden nu til os fremiler,
Hvorved Zions datter smiler;
Fuld af jubel hun sig ter,
For hun ham i kødet ser,
Som er hendes mand og Herre,
Skønt ham kende få desværre.
Halleluja, Halleluja!

3 Den, som mange majestæter,
Fromme fædre og profeter
Havde gerne villet se,
Og det dog ej kunde ske,
Han til os så kærlig kommer,
O, en yndig nådes-sommer!
Halleluja, Halleluja!

4 Den, som Abraham var lovet,
Menighedens liv og hoved,
Jakobs krone, sol og lyst,
Alle folkes håb og trøst,
Fandt sig hos os ind omsider,
Sagtelig til Zion rider.
Halleluja, Halleluja!

5 Her er han, som vil fuldføre,
Hvad hans fader bød at gøre,
Han vil gøre sagen god
Med sit dyrebare blod,
Pint, foragtet, ilde såret,
Søgte det, som vor forloret.
Halleluja, Halleluja!

6 Han som borgen ville møde,
Sig for dig at lade døde;
For at slå med nådens Lugt
Vor Forbandelse på flugt,
Lod han sig for os forskrive,
En forbandet ting at blive.
Halleluja, Halleluja!

7 Nu må Skyggen bort sig vende,
Og det billedværk får Ende;
Hvad skal Offerdyrets Blod?
Jesu blod er evig Bod.
Hvad har pagtens ark at sige?
Her er nådens rette rige.
Halleluja, Halleluja!

8 Mose rige nu ophører,
Christi frihed ånd os fører,
Borte er den trældoms frygt;
Hvo Guds nåde ret har søgt,
Kan nu fuldt sig dertil fryde,
Barnefriheds ret at nyde.
Halleluja, Halleluja!

9 Nu er forhæng sønderrevet,
Åbnet os en indgang blevet,
I Guds Helligdom at gå,
For ham uden frygt at stå;
Han, som verdens lys er blevet,
Nattens Mørkhed har fordrevet.
Halleluja, Halleluja!

10 Derfor, Zion, op at sjunge,
Og velsigne denne Konger!
Giv ham Mund og Hjerte til!
Du er Brud med dig han vil
Riget dele: lad dig føre
Ham til Offer, lad dig høre!
Halleluja, Halleluja!

J. A. Freylinghausen; Brorson